

**DELEGACIÓ EPISCOPAL DE PASTORAL
FAMILIAR DEL BISBAT DE GIRONA**

**NOVA EVANGELITZACIÓ - NE - 2021 - 2022
EVOLUCIÓ ESPIRITUAL SOTA LA**

LLUM I GUIA DE L'ESPERIT SANT

NE 1

**ESCOLTO LA VEU DE
L'ESPERIT SANT
DEIXO QUE REALITZI EN MI LES
QUATRE PURIFICACIONS**

NE 1
ESCOLTO LA VEU INTERIOR DE L'ESPERIT SANT
DEIXO QUE REALITZI EN MI LES QUATRE PURIFICACIONS
CAMINO SEGONS L'ESPERIT
 OCTUBRE 9.10.21

1. CAMINO SEGONS L'ESPERIT

"Camineu segons l'Esperit (...). Si us deixeu guiar per l'Esperit, no esteu sota la Llei" (Gal 5, 16.18). "Heu estat cridats a la llibertat" (Gal 5, 13)

Iniciem el segon curs sobre Nova Evangelització, obrint-nos de ple a la veu i a la guia de l'Esperit Sant. Som lliures d'obrir-nos a l'amor de l'Esperit que ens atorga l'autèntica llibertat. Pau ens fa una proposta molt agosarada. Fins i tot, ens semblarà difícil, però és la que ens fa vertaderament lliures.

És l'anunci que Pau de Tars dirigeix als cristians de diverses comunitats de la Galàcia. Un anunci que fa ressò a les paraules de Jesús quan havia dit que ens faria *"lliures de debò"* (Jn 8, 26).

Lliures de què? Hem estat alliberats del pecat i de totes les seves conseqüències: la nostra por, la desenfrenada recerca dels nostres interessos, dels condicionaments culturals, les convencions socials. Per a nosaltres hi ha una nova llei, la *"lleï de Crist"* (Gal 6, 2) inscrita en el nostre propi cor, que floreix de dintre, de la persona feta nova per l'amor de Crist: una *"lleï de llibertat"* (Gal 2, 12). Som lliures perquè estem guiats per l'Esperit de Jesús que viu en nosaltres. D'aquí ve la invitació *"Camineu segons l'Esperit (...). Si us deixeu guiar per l'Esperit, no esteu sota la Llei" (Gal 5, 16.18). "Heu estat cridats a la llibertat" (Gal 5, 13)*

- *Em sento guiat en tot moment per l'Esperit Sant?*
- *Cultivo aquesta consciència, aquesta confiança?*
- *Què puc fer per sentir-me guiat per l'Esperit Sant?*

L'Esperit Sant és l'Amor de Déu que venint a nosaltres transforma el nostre cor, ens infon el seu marteix amor i ens ensenya a actuar en l'amor i per amor. És l'amor el que ens mou, el que ens suggereix com respondre a les situacions, a prendre les decisions adequades. És l'amor el que ens ensenya a distingir: això és bo, ho faig; això és dolent, no ho faig. És l'amor el que ens empeny a actuar cercant el bé de l'altre.

- *És l'amor el que em mou a fer només el bé i deixar de fer el mal, fruit de l'ego?*

No estem guiats des de fora, sinó des d'aquell principi interior de nova vida que l'Esperit ha posat dins nostre. Forces, cor, ment, totes les nostres capacitats poden *"caminar segons l'Esperit"* perquè ens les unifica l'amor de manera que les podem posar a la completa disposició del projecte de Déu sobre nosaltres. Som lliures d'estimar, *"si us deixeu guiar..."* Sempre tenim el perill que alguna cosa impedeixi a l'Esperit Sant prendre plena possessió de la nostra ment, del nostre cor. Podem resistir-nos a la seva veu i a la seva guia fins a *"entristir-lo"* (Ef. 4, 3), fins i tot a *"extingir la seva presència en nosaltres"* (1 Ts 5, 19). Tant sovint preferim seguir els nostres desitjos més que no pas els seus, la nostra voluntat més que no pas la seva. Prenem-ne consciència.

- *Em deixo guiar per l'Esperit Sant? Escolto la seva veu? Deman-li: Guia'm i deixa'm ser servidor teu.*

Com podem deixar-nos guiar per aquella veu que ens parla des de dins nostre? Cap a on ens porta?

Pau ens ho recorda: tota la nova lleï de llibertat se sintetitza en un sol precepte: *l'amor al proïsme*. Concretament, Pau suggereix que ser lliure significa *fer-se esclau de l'altre, posar-se al servei uns dels altres*.

Aquella veu dintre (= l'amor) ens empeny a estar atents a qui tenim al costat nostre, a escoltar, a donar. Pot semblar estrany, però cada Paraula de Vida, a la fi, porta a estimar. No és forçar res, és la lògica evangèlica. Només si restem en l'amor som cristians autèntics.

Com hem d'entendre aquest *fer-se esclau de l'altre, posar-se al servei uns dels altres*?

En primer lloc no tenir por de demanar a l'Esperit Sant que ens il·lumini i ens ajudi a entendre bé aquest *fer-se esclau* per tal de viure-ho amb equilibri. L'Esperit Sant ens il·lumina amb la Paraula de Déu, a través de St. Pau a la carta als cristians de coloses quan els diu i ens diu ara a nosaltres: *"Així, doncs, també nosaltres, d'ençà que hem sentit a dir tot això, no ens cansem de pregar a favor vostre demanant a Déu que arribi al ple coneixement de la seva voluntat, a tota meua de saviesa i a la intel·ligència que ve de l'Esperit. Així portareu una vida digna del Senyor, que el complagui en tot, fructificareu en tota mena d'obres bones i creixereu en el coneixement de Déu. El seu poder gloriós us enfortirà i farà que sigueu sempre pacients i constants"* (Col 1, 9-11)

Per tant, preguem a Déu, que ens concedeixi **el ple coneixement de la seva voluntat i tota mena de saviesa i d'intel·ligència.**

En segon lloc, tinguem fe que l'Esperit ens il·lumina i ens ajuda a fer-nos esclaus de cada germà, amb la intel·ligència i saviesa que el Papa Francesc ens parla en el nº 127 de la carta Amore Letitia, on explica molt clarament això: *L'amor d'amistat s'anomena «caritat» quan es capta i aprecia l'«alt valor» que té l'altre. La bellesa –l'«alt valor» de l'altre, que no coincideix amb els seus atractius físics o psicològics– ens permet de tastar l'aspecte sagrat de la seva persona, sense la imperiosa necessitat de posseir-la... En la societat de consum el sentit estètic s'empobreix, i així s'apaga l'alegria. Tot està per a ser comprat, posseït o consumit; també les persones.*

La tendresa, en canvi, és una manifestació d'aquest amor que s'allibera del desig de la possessió egoïsta. Ens porta a vibrar davant d'una persona amb un immens respecte i amb un cert temor de fer-li mal o de prendre-li la seva llibertat. L'amor a l'altre implica aquest gust de contemplar i valorar l'aspecte bell i sagrat del seu ésser personal, que existeix més enllà de les meves necessitats. Això em permet buscar el seu bé fins i tot quan sé que no pot ser meu o quan s'ha tornat físicament desagradable, agressiu o molest. Per això, «de l'amor pel qual a un li és grata una altra persona en depèn que li doni quelcom de franc». (Amore Letitia, 127)

Molt aclaridor. Si fer-nos esclaus del germà vol dir això que explica el Papa Francesc, segur que ho viurem amb equilibri, goig i pau. Els fruits d'aquesta manera de viure, seran fruits de l'Esperit Sant. Aprofundirem en el nostre camí espiritual i serem llevor d'esperit per a tots els que es trobem amb nosaltres.

Deixem a l'Esperit de llibertat que ens condueixi pel camí de l'amor. Demanar-li, pregant així:

Tu ets la llum, la joia, la bellesa.

Tu condueixes les ànimes, tu inflames els cors i generes pensaments profunds i decisions de santedat amb les promeses individuals no ateses fins ara.

Tu santifiques.

Santifica'm. Concedeix-me el do de la teva santedat.

Però, sobretot, Esperit Sant, tu que ets tan discret i també impetuós, saps alenar el teu lleuger ventijol que pocs saben escoltar i sentir fins a rendir-se a tu.

A partir d'ara, que no passi dia sense invocar-te, sense agrair-te, sense adorar-te, sense estimar-te, sense viure com a deixeble teu fidel.

Junts et demanem aquesta gràcia: que aquest curs sigui un pas de creixement espiritual per a cada persona del curs.

La proposta d'aquest curs és aprendre a escoltar la veu de l'Esperit dins nostre i no prendre cap decisió que no estigui d'acord amb aquesta “**Veu de l'Esperit**”. Si ens hi entrem de veritat, a final de curs, haurem fet un gran pas en el nostre camí espiritual. Això ens demana i requereix exercitar la “**puresa integral de cor i de ment**”.

2. DEIXO QUE L'ESPERIT SANT REALITZI EN MI LES QUATRE PURIFICACIONS.

El teòleg Robert Cheaib ens indica i orienta com adquirir aquesta “puresa integral de cor i de ment”.

Hem d'estar atents a un doble diàleg interior:

- El de la veu humana, racional, cauta, que valora i calcula les possibilitats;*
- i el de la veu divina: fol·la, coratjosa, que veu més enllà i en l'impossible cerca i escull la voluntat de Déu pel qual tot és possible (cf Ll 1, 37).*

*Tornant a la qüestió de la integritat, cal constatar que si la nostra vivència personal està en estrident i obstinat contrast amb la naturalesa (= veu) de Déu, es fa molt difícil restar a la seva presència. L'a-teisme de les accions de l'home envaeixen, tard o d'hora, el seu cor i la seva ment. La percepció de Déu no és sentimental, sinó assistencial. A Déu se'l coneix a través d'una vida que es regenera i es renova a partir de la trobada amb Ell. Per això diu St. Joan que **qui no estima no coneix Déu (cf 1 Jn 4, 8) i qui no té un cor pur no veu Déu i les coses de Déu (cf Mt 5, 8).***

Els mestres de la pregària inviten a adquirir una puresa integral que essencialment es reflexa en quatre dimensions de la nostra existència: la puresa de la consciència, del cor, de l'intel·lecte i de la voluntat.

- La puresa de la consciència es refereix al sentit de Déu i de la seva santedat. És l'empeny a evitar el pecat, no únicament el greu, sinó també el venial. És una purificació de les intencions i dels actes.*
- La puresa del cor, Dom Vitaly Lehoudeu la presenta així: “El nostre cor és pur quan estimem només Déu o segons Déu. És una purificació dels afectes.*
- La puresa de l'intel·lecte (= ment) és educar la nostra ment, no anar darrera de fantasies i pensaments que ens apartin del nostre estat de vida o la nostra actualitat quotidiana. És viure honestament els nostres “deures d'estat”. Aquesta puresa es pot resumir en dues frases de Jesús. La primera dirigida a les multituds: “No us preocupeu pel demà” (Mt 6, 34a). La segona dirigida a Pere, quan es posa a interrogar el Senyor sobre el destí*

del deixeble estimat: “... a tu què t'importa? Tu segueix-me” (Jn 21, 22b). És abandonar la vana curiositat, per obrir-se a la verdadera saviesa.

4. Finalment, la **puresa de la voluntat**, s'adquireix quan el nostre voler és conforme al de Déu; quan no desitgem res més que la voluntat de Déu; quan no únicament invoquem amb els llavis, sinó que també conformem la nostra vida a la voluntat del Senyor. “Que es faci en mi, en tot i per tot, la teva voluntat”.

Resumint els quatre punts, podem dir que la “puresa de consciència atrau Déu a nosaltres; la puresa de la ment contribueix al recolliment i a l'atenció; la puresa del cor porta a la devoció (per la divinitat = la no dualitat); la puresa de la voluntat produeix decisions eficaces”. (Robert Cheaib: “Alla presenza di Dio. Per una spiritualità incarnata”. Edit. Il Pozzo di Giacobbe, 2015, pp. 66, 67)

**EXERCICI
MEDITA, PREGA, RENDEIX-TE, PRACTICA**

1

Em proposo escoltar la veu de l'Esperit Sant dins meu i fer en tot moment la voluntat de Déu, no la meva., perquè:
“Certament, Déu està en nosaltres, tota la Santíssima Trinitat. Si en l'intim del nostre cor sabem construir una cel.la ben protegida en la qual retirar-nos el més sovint possible, no ens mancarà mai res en qualsevol lloc que ens trobem”
 (Santa Edith Stain)

2

L'Esperit Sant, que és Amor pur, només pot conduir-me a l'amor. Una manera de practicar l'amor al proïsme és: **fer-se esclau de l'altre, posar-se al servei uns dels altres**.
 Si m'ho proposo, l'Esperit Sant m'inspirarà, m'acompanyarà, en donarà el seus set dons i em purificarà la consciència, la ment, la voluntat i el cor. Per tant, durant aquest mes em proposo
fer-me esclau del cada pròxim, amb la gràcia de l'Esperit Sant,
 tenint en compte el sentit que he après de Pau i del Papa Francesc.